

stand for Landvæsenkommissionens Paafjendelse, og finder den, at han ikke har benyttet den fornødne Fremgangsmaade, saa fører det jo til Sagens Afvisning. Vi have derfor ment, at det burde overlades til Kommissionens Formand udtrykkelig i Indtaldelsen at give Anvisning om den Maade, hvorpaa Indtaldelsen skal forkyndes. Derhos har man tilladt sig at foretage den Forandring, at der ikke skal være Valg mellem Læsning ved Kirkestævne og anden sædvanlig Maade, men at denne offentlige Indtaldelse altsaa altid bør ske til Kirkestævne; og for saa vidt der paa Stedet er en anden Maade, hvorpaa man sædvanlig bringer slige Bekjendtgørelser til almindelig Kundskab, bør det overlades til Formanden i Indtaldelsen udtrykkelig at fordrø den iagttaget. Saaledes bliver Forslaget altsaa dette, at Indtaldelsen skal forkyndes ved Læsning til Kirkestævne og iøvrigt paa anden sædvanlig Maade efter den af Syssemanden derom i Indtaldelsen givne Anvisning. — Vædringsforslaget under Nr. 4 gaar ud paa, at der i Lovforslagets § 5 skal indfættes en Bemærkning om, at Indtaldelsen af Bidner udstedes af Syssemanden efter vedkommende Partis Begjæring. Her er i dette Lovforslag indført den særlige Bestemmelse, at Bidner skulle kunne føres for Landvæsen- og Overlandvæsenkommissionerne. Da det nu efter Lovforslaget er Parten selv, som maa sørge for Indtaldelsen af sin Vederspart, saa maa han ogsaa sørge for Indtaldelsen af Bidnerne, thi der er ikke talt Noget om, hvem der skal indkalde Bidnerne, og Forholdet maa da opfattes saaledes, at det bliver Partens egen Sag at gjøre det. Det turde imidlertid være lidet heldigt, thi man har ikke paa Færøerne megen Indsigt i at affatte juridiske Dokumenter, og man har ingen Sagsførere deroppe. Det vil derfor være at forudsæ, at hvis Parterne selv skulle besørge Indtaldelsen til Bidnerne, ville de let kunne sørge sig ved en udfyldestgjørende Betegnelse af Bidnerne, en unødigt eller urigtig Betegnelse af Stedet, hvor Sagen skal foretages, eller lign., og derved spilde hele Vidneindtaldelsen. Vi have derfor ment, at det burde være en Bestemmelse om, at Indtaldelsen af Bidnerne skulde efter Parternes Begjæring paa samme Maade som Indtaldelsen til den Indtaldede udstedes og affattes af Syssemanden. — Vædringsforslaget er saa desuden en anden Tilføje, der staar i Forbindelse med Vædringsforslaget under Nr. 2, og som følger af sig selv, naar man sammenholder de 2 Vædringsforslag med hinanden; jeg skal derfor ikke komme videre ind derpaa. Vædringsforslaget under Nr.

5 er væsentligt redaktionelt; der fremkom nemlig i Udvalget den Tanke fra et Medlems Side, at Lovordene, saaledes som de her vare affattede, let kunde vække den Forestilling, at Færøerne aldrig vilde gaa paa Forlig. Det er selvfølgelig ikke Meningen, og derfor have vi stillet det her opførte Vædringsforslag. — Vædringsforslaget under Nr. 6 er ogsaa en ren Redaktionsændring. — Vædringsforslaget under Nr. 7 om at indstyre Ordene: „efter Reglerne i §§ 3 og 4“ er stillet for at tydeliggjøre, hvad der ikke kan være Tvivl om er Meningen, men hvad der ikke staar, at Indtaldelsen for Overlandvæsenkommissionen skal være affattet efter samme Forskrifter, som den Indtaldelse, Syssemanden udsteder for Landvæsenkommissionen. — Om Vædringsforslaget under Nr. 8 har jeg talt ved Vædringsforslaget under Nr. 2. — Jeg kommer nu til Vædringsforslaget Nr. 9, der gaar ud paa i Stedet for det nuværende Stykke 1 i Lovforslagets § 10 at indfætte to Stykker af et andet Indhold. Jeg bliver nødt til at dvæle lidt nærmere ved dette Vædringsforslag. Lovforslagets § 10 handler om Dagpenge og fri Befordring for Kommissionsmedlemmerne, for tilkaldte Sagskyndige og Bidner, og der siges derom at fri Befordring og Dagpenge tilkomme „Bidner, der drages fra deres Bærning“. Dette have vi foreslaaet forandret til: „Bidner, der maa give Møde udenfor deres Sysse“. Jeg tror ikke, at det overhovedet godt lader sig gjøre at beholde Lovforslagets Bestemmelse, fordi det er meget vanstelt for ikke at sige umuligt, at fastsætte noget bestemt Begreb om Bærning paa Færøerne. De paa Færøerne gjældende Regler for Bærning ere nemlig meget afvigende fra dem, vi have her i Danmark. For offentlige Sager danne Færøerne een Jurisdiktion, men hvad de civile Sager angaar, kunne disse for det Første behandles paa Vaarthingene, som afholdes for hvert Sysse for sig, og paa hvilke selvfølgelig kun de Sager behandles, der høre hjemme i det enkelte Sysse, men desuden danne de 4 af Sysserne for saavidt en fælles Jurisdiktion, som de have fælles Maaendstthing i Thorshavn, medens de to andre Sysser kun have Vaarthing, dog at der tillige kan afholdes Høstthing, som kun beskæftige sig med Sager, der høre hjemme i det paagjældende Sysse, men saaledes, at Parterne kunne blive enige om, at de ville fortsætte Sagens Behandling ved Maaendstthingene, ligesom Dommeren, selv om Parterne ikke give Samtykke dertil, kan erkære, at han vil affige Dommen ved Maaendstthinget. Ved Sagens Paafjendelse af Syssemanden er det denne, der træffer